

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det har hr. Jørgen Arbo-Bæhr fuldstændig misforstået. Når jeg bruger vendingen skik og brug, undtager jeg ikke registreret partnerskab, selvfølgelig ikke. Når jeg taler om skik og brug i den her forbindelse, taler jeg om, hvad der af folkekirkemedlemmer i al almindelighed opfattes som et ægteskab, og i øvrigt også, hvad jeg selv opfatter som et ægteskab.

Kl. 18.00

Deri ligger der ikke nogen kasten vrang på det registrerede partnerskab; deri ligger der en forståelse af, at ægteskabet er et, jeg gentager, efter sin intention livslangt monogamt og heteroseksuelt parforhold med henblik på at få børn. Sådan er vores forståelse af ægteskabet, og deraf affødes forståelsen af vielsespraksis. Det har ikke spor at gøre med, at der i det er noget som helst nedladende i forhold til det registrerede partnerskab.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er egentlig overrasket, men dybest set også næsten ked af at høre den måde, som hr. Jesper Langballe udlægger det her på. For sådan som det egentlig bliver sagt her, bliver der givet udtryk for en manglende tiltro, egentlig et udtryk for, at folkekirken ikke selv vil være i stand til at træffe beslutninger på et godt grundlag og på et rigtigt grundlag om, hvordan folkekirkens indre anliggender skal køre.

Hvis vi går hen og ændrer lovgivningen her, som altså intet har med folkekirken at gøre, men som har med lov om registreret partnerskab at gøre, og fjerner det forbud, der ligger der, så siger hr. Jesper Langballe, at da kan det komme til at betyde noget meget grimt i forhold til folkekirken. Det synes jeg er en nedvurdering, som jeg slet ikke forstår.

Mit spørgsmål er: Hvor står der i forslaget, at man så i folkekirken skal indføre det her? Hvor står der i det her forslag, at det er konsekvensen af det? Hvor står det henne i forslaget?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er sådan en logik, der simpelt hen bider sig selv i halen, og hvor vi hele tiden vender tilbage til udgangspunktet.

Men må jeg lige svare på det første med et modspørgsmål til fru Lissa Mathiasen? Hvem er folkekirken selv? Det vil jeg altid så forfærdelig

gerne vide. Jeg ved ikke, hvem det er, man sådan kan udnevne til folkekirken selv, til den, der har ret til at optræde som folkekirkens repræsentant. Folkekirken selv, det er mig og fru Lissa Mathiasen.

Nu ved jeg ikke, om fru Lissa Mathiasen er medlem af folkekirken. Hvis hun er det, så er der ikke andet at sige, end at folkekirken selv er fru Lissa Mathiasen, og det er mig, og det er alle de andre menige bandedøbte danskere.

Der er ikke nogen, der skal stable sig op over for dem og repræsentere folkekirken. Men Folketinget har sandelig en forpligtelse til at sørge for den folkekirke uden at skulle igennem noget, der hedder folkekirken selv. Det er en meget, meget god ting, for det forhindrer folkekirken i at blive erobret enten af præstestanden eller også af nogle andre fromme folk.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lissa Mathiasens sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det var mange ord, der blev sagt, men de gav sådan set ikke svar på det, jeg spurgte om. Hvor står der i forslaget her, at vi pålægger folkekirken eller andre trossamfund, at den her mulighed skal kunne komme til udtryk? Hvor står det? Jeg synes, det er så ufattelig ærgerligt, at man, når vi har den her debat, bliver skudt i skene som forslagsstiller, at der ligger noget helt andet i det her forslag. Derfor spørger jeg, og jeg spørger helt enkelt: Kan jeg ikke få læst de linjer op i forslaget, som på nogen måde pålægger den danske folkekirke eller andre trossamfund, at de nu skal til at gøre det her? Hvor står det?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det var det, jeg kaldte en argumentation, der bider sig selv i halen, og hvor man hele tiden kommer tilbage til det samme. Det står ikke nogen steder i forslaget, fordi forslaget taler kun om frihed. Det taler kun om at prakke folkekirken en frihed på, som man ikke ønsker, svarende til den frihed, man kunne give børnene ved at lovgive om, at de måtte have lov at pjække fra skole og råbe op ved middagsbordet.

Det er da mærkeligt, at fru Lissa Mathiasen og de øvrige forslagsstillere ikke kan forstå, at når man gennemtvinger en frihed imod dem, der skal praktisere friheden, så øver man tvang.